

Det her er et af de rigtig gode lovforslag, som gør stor gavn ikke mindst for erhvervslivet. Det anslås, at der vil være en samfundsmæssig gevinst på mellem 100 og 150 mio. kr. om året, og det beløb vil især komme erhvervslivet til gode. Entreprenører og andre vil få færre udgifter til reparation og mindre driftstab og forsikringsudgifter, når der opstår færre graveskader. De vil også spare tid på indhentning af oplysninger om ledningsejerne.

Forslaget forventes også at have positive miljømæssige konsekvenser, når der som forventet vil komme færre ledningsovergravninger.

Det er alt i alt et rigtig godt forslag, som Det Konservative Folkeparti kan bakke fuldt op om.

Morten Homann (SF):

Jeg skal ikke gøre det længere end højst nødvendigt. Det er et meget fornuftigt tiltag, og det lyder som en fornuftig måde at håndtere det på, så derfor ser vi i SF meget positivt på det og har tænkt os at støtte forslaget, som det ligger.

Jeg skulle også sige fra Det Radikale Venstre, at de vil se positivt på forslaget.

Pernille Falcon (EL):

Jeg vil gøre det kort og sige, at Enhedslisten kan støtte forslaget, som er et udmærket teknisk forslag til at lette arbejdsgangen.

Tove Videbæk (KD):

L 52 er helt klart et praktisk og fornuftigt lovforslag.

Intentionen i loven er jo bl.a. at lette entreprenørers og andres undersøgelser forud for gravearbejde i jorden og reducere omkostninger som følge af eventuelle graveskader og også at bidrage til en forbedret forsyningsikkerhed.

For at opnå det vil man oprette et landsdækkende register med oplysning om, hvem der ejer nedgravede ledninger i jorden, og hvorfra nærmere oplysninger om disse ledninger kan hentes.

I L 52 ligger der endvidere forslag om indberetningspligt, således at alle, der ejer en ledning i jorden, skal indberette informationer om dette til det centrale register. Der bliver derudover en forespørgselspligt, således at en entreprenør eller andre før påbegyndelsen af et gravearbejde i jorden skal foretage en forespørgsel i ledningsejerregistret om, hvilke ledningsejere der ejer ledninger i graveområdet. Gravearbejdet skal så naturligvis tilrettelægges og udføres under hensyntagen til de indhentede oplysninger.

Når det bliver overholdt, skulle det være muligt i langt højere grad end nu at reducere antallet af skader på nedgravede ledninger som følge af gravearbejde samt at lette administrationen for entreprenører og andre, der skal identificere ledninger i jorden, inden et gravearbejde påbegyndes.

Der har været nedsat en arbejdsgruppe til at se på sagen og komme med forslag, og den arbejdsgruppe aflagde rapport i marts 2003. I denne rapport anbefales det, at der etableres et landsdækkende ledningsejerregister, således at oplysninger om landets ledningsejere fremover bliver samlet ét sted, og således at den, der skal grave, i registret kan finde oplysninger om, hvilke ledningsejere der har ledninger i det pågældende graveområde.

Så det er alt i alt et meget fornuftigt og praktisk og godt lovforslag, og Kristendemokraterne kan støtte det.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil blot sige tak til ordførerne for den brede opbakning til det forslag, der ligger her, og vi ser frem til udvalgsbehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af lovforslag nr. L 27: Forslag til lov om ændring af selskabsskatteloven, fusionsskatteloven og ligningsloven. (Indgangsværdier for afskrivningsberettigede aktiver samt creditlempelse ved sambeskatning).

Af skatteministeren (Svend Erik Hovmand). (Fremsat 9/10 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling**Freddy Dam (V):**

Regeringens lovforslag går ud på at lukke to huller i reglerne om sambeskatningen mellem udenlandske datterselskaber.

For det første skal det fremover ikke være muligt for et udenlandsk selskab at hæve værdien i dette gennem skattefri omdannelse, umiddelbart inden selskabet kommer ind under dansk sambeskatning. Forslaget forhindrer således, at aktiver, som der én gang er afskrevet på i udlandet, på ny kan danne grundlag for afskrivninger i Danmark, idet det fastslås, at adgangen til afskrivning på udenlandske aktiver skal være den samme, som hvis den skattefri omstrukturering ikke havde fundet sted. Det bliver heller ikke muligt at omdanne ikkeafskrivningsberettigede aktiver til aktiver, der kan afskrives, alene ved gennemførelse af en skattefri omstrukturering.

For det andet handler lovforslaget om lempelse for udenlandsk skat. Udenlandske selskaber kan have en interesse i at udskyde skattemæssige afskrivninger, som de normalt ville foretage for at nedbringe den udenlandske beskatning mest muligt. På grundlag af danske sambeskatningsregler opnår det udenlandske selskab nedslag i den danske skat for den skat, som er betalt i udlandet. Ved at udskyde de skattemæssige afskrivninger efter udenlandske regler kan koncernen opnå dobbeltfradrag for de skattemæssige afskrivninger, nemlig fradrag både i udlandet og i Danmark. Forslaget fastslår derfor, at der højst kan gives nedslag for den udenlandske skat, der ville være opkrævet, hvis der var afskrevet maksimalt efter udenlandske regler.

Venstre anerkender, at det er nødvendigt at justere reglerne om international sambeskatning, i takt med at de eksisterende regler har vist sig at være uhensigtsmæssige eller har vist sig at kunne udnyttes på en uhensigtsmæssig måde. Vi er tilfredse med, at regeringen foretager en nærmere vurdering af regelsættet om frivillig sambeskatning med henblik på en modernisering, og med, at regeringen nu fremlægger dette første udspil, og derfor støtter Venstre forslaget.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det er jo alt sammen meget fint. Men det fremgår jo også af forslaget, at det ikke er uvæsentlige beløb, vi har med at gøre. Det er faktisk gan-

ske astronomiske summer, som er involveret i det her forslag.

Man har kendt til det her problem i 2½ år, lige siden Ligningsrådet afsagde sin kendelse i juni 2001, og den tidligere regering fremsatte et lovforslag om det her allerede før valget. Derfor vil jeg gerne spørge, når det er så mange penge, der er i spil, hvordan Venstres ordfører har det med, at der skulle gå 2½ år, før der skete noget yderligere i sagen, og med de mange penge, det jo må have kostet det danske samfund.

Kl. 16.10

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det var jo en almindelig gennemgang af lovforslaget. Men jeg vil godt spørge hr. Freddy Dam, om hr. Freddy Dam mener, at skatteministeren rettidigt har taget fat i det her problem; om ikke problemet med det, som jeg har kunnet læse i dagspressen i dag, nemlig en koncern, der får et milliardfradrag, kunne have været undgået, hvis skatteministeren havde taget fat i tide. Det synes jeg egentlig godt hr. Freddy Dam kunne forholde sig til heroppe fra Folketingets talerstol.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg opfatter både hr. Morten Homanns og hr. Jens Peter Vernersens spørgsmål som gående på tidspunktet for fremsættelsen. Jeg vil sige, at som udgangspunkt glæder jeg mig over, at der nu er taget skridt til effektivt at få lukket det hul, der faktisk er i skattelovgivningen. Jeg glæder mig over, at man ikke kun har fået gennemført det forslag, som tidligere har været fremsat som L 61, men at man i højere grad har sørget for, at der gøres op med de her forhold.

Det er så også min opfattelse, at der næppe har været nogen anledning til at tage fat i spørgsmålet, før der forelå en endelig afgørelse fra Ligningsrådet, og det er så også det, man har gjort. Det tilkommer efter min opfattelse ikke mig at vurdere, om det kunne have været gjort lidt hurtigere eller lidt langsommere.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jamen det er jo ikke et helt ligeegyldigt spørgsmål. Det drejer sig om mange milliarder kroner, som der står i lovforslagets bemærkninger. Jyllands-Posten har i dag en artikel om spørgsmålet, hvor man skriver, at det drejer sig om måske

7 mia. kr. Jeg ved ikke, om det er mange milliarder, eller om det er 7 mia. kr. Men begge beløb er store.

Sagen er jo, at da man havde lovforslag nr L 99, da regeringen lige var tiltrådt, det var i foråret 2002, blev skatteministeren spurgt, om ikke det var passende at bringe de dele fra L 61, som ville have løst noget af det her problem, ind i lovforslaget. Så siger skatteministeren i et svar til Skatteudvalget, at den sag ikke skal forplumre det, at han nu giver skattelettelse til en række erhvervsvirksomheder. Det indebærer selvfølgelig ikke, at vi til enhver tid vil være modstandere af at gennemføre de pågældende forslag, som kunne have taget fat i det her. Men hvad har man gjort? Man har ikke gjort nogen ting, og nu er der gået 2 år, og så står man med problemet, at det koster så mange milliarder mere end det, man har forhandlet om her ved finanslovforhandlingerne. Det må da alligevel få noget til at glimte hos ordføreren.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det svar, hr. Freddy Dam kom med, synes jeg ikke var specielt betryggende, at når det drejer sig om så store beløb som det her, har man bare et skuldertræk tilovers for det – nå, den har så fået lov til at ligge i 2 år; der er et ikke nærmere defineret million- eller milliardbeløb, som er forsvundet ud af statskassen på denne her konto, men det er der jo ikke noget at gøre ved. Hvis ikke det er lemfældig omgang med skatteydernes penge, så ved jeg ikke, hvad det er.

Jeg vil godt have, at Venstres ordfører kommer op og forklarer, hvordan det kan være, at man ikke har taget et initiativ på det her punkt. Det er jo ikke, fordi det ikke har været kendt. Det har jo sådan set været kendt, siden den forrige regering tog initiativet tilbage i 2001. Hvorfor i alverden har Venstre, regeringen og hr. Freddy Dam ikke sørget for at udvise rettidig omhu og lukke det her hul i de 2 år, der er gået, hvor man har haft rig mulighed for det?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Set med mine briller er det sådan, at dette lovforslag ikke handler om at tage stilling til en konkret sag, der er afgjort i Ligningsrådet. Det, som jeg lægger vægt på, er, at man nu tager skridt til at indlede den første del af modernise-

ringen af de internationale sambeskatningsregler, og det synes jeg er fremragende.

Jeg synes, det er udmærket, at vi får lukket de par huller, der er i skattelovgivningen, og jeg har jo ikke nogen mulighed for på nuværende tidspunkt at gøre noget ved tingene med bagudrettet kraft, hvis jeg må sige det på den måde.

Kl. 16.15

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det kan jo altså ikke nytte, at man forholder sig til det her på samme måde, som den tidligere skatteminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, forholdt sig til selskabstømmersagerne på. Det er jo det, man gør. Man lader 2 år gå, man foretager sig intet i denne her sag, på trods af at der er peget på problemet, og på trods af at det har været diskuteret igen, da man behandlede det store lovforslag, L 99, i foråret 2002. Der siger skatteministeren i et svar til Skatteudvalget: Jeg er godt klar over, at der er et problem; jeg er ikke til enhver tid modstander af at gennemføre det forslag. Og så gør man ikke mere, så lader man stå til. Så går der næsten 1½ år, så kommer sagen op i Ligningsrådet, og så står man her med en sag, der betyder, at man får et fradrag i den størrelsesorden.

Det burde da virkelig været noget, hvor man ikke bare sagde, at det sådan set var ligegyldigt. Hvad er det dog for en måde at behandle kæmpe fradragsbeløb på? Som man skriver det i lovforslaget, er det mange milliarder, der drejer sig om. Det påvirker åbenbart ikke hr. Freddy Dam, bare det er mange milliarder, så er det jo ligegyldigt.

Jeg vil bare sige, at så vidt jeg kan regne ud med de oplysninger, der er i lovforslaget, er det et større beløb end det, man har siddet og forhandlet om ved finanslovforhandlingerne. Nå ja, det er jo sådan set lige meget, siger hr. Freddy Dam, nu må vi se, hvad vi kan gøre ved det og få det lukket. Det må jeg nok sige.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Nu er det sådan, at jeg ikke har nogen mulighed for som ordfører fra Venstre at have noget specielt kendskab til, hvorledes sagen har været behandlet i Skatteministeriet i den tid, der er gået. Men det er jo så heldigt, at der er mulighed for at stille spørgsmål til skatteministeren om et øjeblik, og det synes jeg da at man skal udnytte.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil bare spørge sådan ganske fredsommeligt: Når der nu i 2 år har ligget et lovforslag, som kunne løse det her problem, og man i endnu længere tid har haft viden om det, føler hr. Freddy Dam som medlem af Folketinget, som medlem af Folketingets Skatteudvalg, som medlem af Folketinget for regeringspartiet, det største regeringsparti, Venstre, overhovedet ikke noget ansvar for at løse det her problem, som koster det danske velfærdssamfund, som koster skatteyderne et ubestemt milliardbeløb? Er det bare noget, som er skatteministerens problem eller resten af Folketingets problem, eller føler hr. Freddy Dam slet ikke noget ansvar for en lille smule rettidig omhu og en lille smule ansvarlig omgang med skatteydernes penge?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jo, naturligvis føler jeg ansvar for, at der udvises rettidig omhu også i denne her sammenhæng. Men jeg har forstået det sådan, at man i Skatteministeriet har arbejdet på at lave en samlet modernisering af reglerne om international sambeskatning. Og det forekommer mig fornuftigt, at man afventer med at fremsætte forslag, indtil man kan se, om der er en mulighed i den sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Det er jo meget store milliardbeløb, vi taler om her, og det er vel Folketingets opgave at holde øje med regeringen. Det er vel også en opgave, som regeringspartierne har en interesse i.

Det, vi kan konstatere her, er, at en sag, der har været velbelyst, som gav anledning til fremsættelse af et lovforslag fra den tidligere skatteminister, hr. Frode Sørensen, godt nok blev efterfulgt af et nyt forslag fra den nuværende regering, men lige nøjagtig det her element, der koster et milliardbeløb, var pillet ud, og det var ikke af embedsmændene.

Det fremgår af de besvarelser, vi fik i foråret 2002 fra ministeren, at regeringen havde besluttet ikke at fremsætte det forslag, som nu koster et milliardbeløb. Mener hr. Freddy Dam ikke, at vi har en fælles opgave med at forholde os til det, til skatteministeren og regeringen i det hele taget?

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jo, det mener jeg da for så vidt at vi har en fælles opgave i. Men som jeg tidligere har nævnt, har jeg forstået, at det er sådan, at årsagen til, at man ikke har fremsat noget forslag før nu, er, at man løbende har arbejdet på at udarbejde en modernisering af sambeskatningsreglerne, og det har man så kunnet præsentere på nuværende tidspunkt, hvor det så i særlig grad var aktualiseret.

Kl. 16.20

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg forstår simpelt hen ikke Venstres ordførers besvarelser ud, at der havde været et stort arbejde og en stor udredning i gang, og at der havde været usikkerhed; det er jo ikke tilfældet her.

Virkeligheden er, at der lå et fuldt færdigt lovforslag, som inden valget var fremsat i Folketinget, men som ikke nåede at blive færdigbehandlet, inden valget blev udskrevet, og at den nuværende skatteminister efter valget valgte at fremsætte hovedparten af de ændringer, der var lagt op til, men valgte bevidst at holde det her, der koster det danske samfund et milliardbeløb, ude. Det er derfor, jeg mener, at vi har en meget, meget alvorlig sag, som også bør tages som en alvorlig sag ovre på stolene, hvor regeringspartiernes medlemmer sidder.

Jeg vil da godt høre, om hr. Freddy Dam ikke er enig i, at her har vi noget, vi kommer til at følge meget, meget tæt under udvalgsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Inden det her nu begynder at udvikle sig, synes jeg, at det er nødvendigt at sige, at regeringen ikke har lagt skjul på sine handlinger i denne sag.

I forbindelse med L 99, som blev behandlet i foråret, jeg tror, det var i april måned 2002, i forbindelse med konkurrencepakken, sagde jeg i et svar på et spørgsmål, at vi ville gennemgå hele den komplicerede problemstilling, der ligger i frivillig sambeskatning, med henblik på en modernisering.

Jeg vidste ikke, at der lå en konkret sag, da det forslag blev behandlet, og det tror jeg sådan set heller ikke at min forgænger har vidst, så havde han jo nok sagt det. Først da Ligningsrådet træffer sin beslutning – i øvrigt imod Told og Skats indstilling – i august i år, er det juridiske

grundlag klart, og jeg går ufortrødent i gang med udarbejdelse af et konkret forslag.

Jeg synes, det er vigtigt at gøre opmærksom på det hændelsesforløb, som der her er tale om. Jeg har ikke på noget tidspunkt lagt skjul på, at når vi tog denne her sag ud, var det for at se det i en bredere sammenhæng, og jeg havde på det tidspunkt intet kendskab til en konkret sag.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil godt sige til skatteministeren, at jeg ikke forudsætter, at det her lovforslag er udarbejdet alene for at klare spørgsmålet, som har været omtalt i pressen i dag, det er vel for, at man skal klare det her problem sådan generelt, for ellers er det i hvert fald for sent, for den sag, der har været omtalt, er jo løbet af stablen.

Men jeg vil godt sige, at problemet er, at skatteministeren i et svar til Skatteudvalget om lovforslag nr. L 99 skriver: At et element fra L 61 ikke indgår i L 99, indebærer ikke i sig selv, at regeringen til enhver tid nødvendigvis vil være modstander af at gennemføre det pågældende forslag. Det vil sige, at man konkret er imod at gennemføre det forslag, der er lagt frem, som generelt skulle løse det her. Det skriver skatteministeren selv, og det er regeringen, der siger det.

Kl. 16.25

Så vil jeg også godt sige omkring det her spørgsmål: Vi ved jo ikke på nuværende tidspunkt, hvor mange tilsvarende sager der er kørt igennem; nu har den her sag været forelagt Ligningsrådet. Jeg synes, det må være vigtigt også at få afklaret: Hvor mange sager ligger der, større eller mindre, hvor man har fulgt de regler, som var på daværende tidspunkt, og som man nu forsøger at ændre? Det er jo ikke uinteressant. Det er jo heller ikke uinteressant at vide, hvor store beløb det drejer sig om.

Jeg synes også i denne her sag, at vi må vide, fordi der nu er så mange tal i luften, om det er 5 mia. kr., 7 mia. kr. eller 10 mia. kr. Der er jo ingen, der ved det, for man skriver bare i lovforslaget, at det er mange milliarder. Vi må vide, hvor mange milliarder det drejer sig om i den sag, der har været den konkrete anledning til dette.

Det synes jeg godt skatteministeren kunne oplyse her fra Folketingets talerstol. En ting er sikker, vi kan se, at det i hvert fald ikke er småpenge.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg giver mulighed for en til kort bemærkning, inden skatteministeren får lov til at svare.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det bliver bare et kort spørgsmål: Mener skatteministeren, at det er udtryk for rettidig omhu, når man har et problem som dette, som har været klart belyst i minimum 2 år, og man har beskæftiget sig med problemet midtvejs i forbindelse med behandlingen af L 99 i forrige folketingssamling, og man så alligevel venter helt frem til nu med at fremsætte et forslag i en sag, som drejer sig om et ubestemt, men ikke uvæsentligt, milliardbeløb? Mener skatteministeren virkelig, det er udtryk for rettidig omhu at have siddet på sine hænder så længe?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Med hensyn til det sidste spørgsmål fra hr. Homann vil jeg blot henvise til, hvad jeg sagde for et øjeblik siden. Og det vil jeg gøre ved nu at læse hele besvarelsen op, også det, som hr. Vernersen undlod. Der står nemlig i slutningen af besvarelsen, L 99, bilag 49, spørgsmål 36:

»Lovforslag nr. L 99 er udtryk for den prioritering, som regeringen har måttet foretage på skatteområdet. Regeringen er naturligvis rede til at diskutere ethvert forslag, der måtte fremkomme, men jeg må samtidig tilkendegive, at diskussionen om L 99 efter min opfattelse bør holdes inden for det område, som der søges regulere med dette forslag. At et element fra L 61 ikke indgår i L 99 indebærer ikke i sig selv, at regeringen til enhver tid nødvendigvis vil være modstander af at gennemføre det pågældende forslag.

Som før nævnt er affattelsen af L 99 udtryk for den prioritering, som regeringen har foretaget på det tidspunkt, lovforslaget blev affattet, og dette hindrer naturligvis ikke regeringen i at lade de øvrige elementer indgå i sine fremtidige overvejelser.

Jeg vil i den forbindelse gerne nævne reglerne for frivillig sambeskatning, jf. pkt. 1 i oversigten ovenfor. Det er regeringens hensigt at foretage en nærmere vurdering af dette regelsæt med henblik på en modernisering af bestemmelserne.«

Her gør jeg udtrykkeligt opmærksom på, at vi faktisk er interesseret i at gennemgå en overordnet vurdering af hele det regelsæt og en mo-

dernisering af det regelsæt, som der netop er tale om.

Jeg var på det tidspunkt, da det lovforslag her blev fremsat, ikke bekendt med, at der forelå en konkret sag, og det tror jeg faktisk heller ikke, som jeg sagde før, min forgænger var. Så tror jeg nok, at jeg havde fået det at vide.

Derfor vil jeg bare sige, at først da Ligningsrådet traf sin beslutning i august, oven i købet en beslutning, som ikke var i overensstemmelse med den, som Told og Skat havde forventet, ja, så var det juridiske grundlag jo klart, og så gik vi ufortrødent i gang med at udarbejde det lovforslag.

Kl. 16.30

Den fg. formand (Grete Schødts):

Jeg giver mulighed for en kort bemærkning yderligere til hr. Morten Homann, hr. Ole Stavad og hr. Jens Peter Vernersen til skatteministeren, og så runder hr. Freddy Dam af.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Det var sådan set meget godt at få læst den besvarelse op. Det står jo bare stadig uantastet tilbage, at man i 2001 allerede før regeringsskiftet havde fuldstændig klarhed over, at her var et væsentligt problem, et hul, som jo skulle lukkes, og at den nuværende regering intet har foretaget sig.

Det svar, skatteministeren læste op, var sådan set, synes jeg, nærmest en skærpente omstændighed, fordi det lyste meget klart ud af det, at man var klar over, at der var problemer forbundet med det her, men at man alligevel har ventet til nu med at tage initiativer. Så man har altså vidst det, og man har endda bekræftet, at man har vidst det i mindst en 2-årig periode. Det er en sag, som har kostet et milliardbeløb, og man har ingenting foretaget sig. Det synes jeg er en ganske alvorlig sag for skatteministeren.

Den fg. formand (Grete Schødts):

Hr. Ole Stavad for en sidste korte bemærkning. Og derefter hr. Jens Peter Vernersen.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt spørge Skatteministeren, hvordan han har det med, at hans mangel på rettidig omhu har kostet vel i størrelsesordenen mindst 2 mia. kr. – 2 mia. kr. Det er en dyr minister. Det viser jo noget om, at det ikke er ligegyldigt,

hvem man sætter på sæderne. At det for det danske samfund kan være ekstremt store summer, hvis det er sådan, at man overlader en minister af træffe valg, og den pågældende vælger fuldstændig forkert.

Det her handler jo i princippet ikke om en konkret sag. Vi kender nu fra dagspressen en konkret sag. Men da det lovforslag her blev fremsat af den tidligere regering og den tidligere skatteminister, hr. Frode Sørensen, så skyldes det jo, at man vidste, at der her var en stor risiko for, at der kunne ske meget store offentlige tab. Det overhørte den nuværende skatteminister og valgte at sige, at regeringen havde besluttet ikke at fremsætte forslaget. Det har foreløbig kostet et par milliarder.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Jeg vil da også sige til skatteministeren, at det jo ikke er sådan, at man laver lovgivning i det her land ud fra en konkret sag. Man burde lave det ud fra generelle spørgsmål. Det var jo derfor, at lovforslaget var fremsat. Og det fremgår helt tydeligt af svaret her, at der er tale om en fuldstændig klar prioritering.

Regeringen har prioriteret i foråret 2002, umiddelbart efter man var tiltrådt, at det problem, som var påpeget af den tidligere minister, ville man ikke gøre nogen ting ved. Det var sagen. Man prioriterede ikke det spørgsmål. Så går tiden, der bliver indbragt en sag, der bliver måske indbragt flere sager. Det ved vi ikke, og nu står vi med problemet, som koster et milliardbeløb. Det er en regning på 2, 3, 4 mia. kr., vi ved det ikke, men det er i hvert fald oppe i den størrelsesorden.

Der har været nævnt 7 mia. kr. i Jyllands-Posten i dag, og der har været nævnt andre tal. Det er meget, meget store beløb, som skatteministeren er ansvarlig for. Jeg håber virkelig, skatteministeren har det skidt. Det håber jeg.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu skal jeg jo ikke af gode grunde kommentere en konkret sag fra Folketingets talerstol, men jeg vil nok sige, at det sidste indlæg havde en karakter af overdrivelse over sig, så vidt jeg kan vurdere, i et omfang, som jeg tror, vi kan vende tilbage til i udvalget. Men lad det nu ligge.

Kl. 16.35

For så vidt angår beslutningsprocessen, og det er jeg sådan set meget mere optaget af, så synes jeg, det er vigtigt at understrege det, som

også fremgik af den besvarelse, som jeg netop har læst op, at vi altså på det tidspunkt ikke afviste at gå ind i den problemstilling, men at vi ville se det i en bredere sammenhæng og lave en større modernisering.

Jeg vidste, som jeg sagde før, og som jeg gerne vil gentage, på det tidspunkt intet om, at der forelå en konkret sag. Og jeg tror ikke, at min forgænger, som jeg i øvrigt sætter meget pris på, har haft noget som helst kendskab til det. Jeg har i hvert fald kunnet konstatere, at Socialdemokraterne jo heller ikke stillede ændringsforslag.

Så jeg vil bare sige, at man jo altid kan se tilbage og sige, at man kunne have gjort ditten og datten, men jeg havde for mit vedkommende intet kendskab til, da vi fremsatte det lovforslag, at der forelå en konkret sag.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes, det er underligt, at skatteministeren kun snakker om, at da han ikke kendte en konkret sag, så var der ingen grund til at gøre noget. Vil det sige, at der altid i skatteministerens hoved skal ske massive tab, inden man lukker hullet, som man erfaringsmæssigt ved vil blive udnyttet, hvis de står åbne? Det er en gammel erfaring, at skat har det som vand, den søger hen, hvor der er lavest.

Det andet, jeg ikke synes, at skatteministeren skal slippe godt fra, er at sige: Jamen der kom jo ingen ændringsforslag fra Socialdemokraterne. En tidligere socialdemokratisk skatteminister fremsatte rent faktisk i det her Folketing et forslag. Og skatteministeren ved lige så godt som mig, at uanset hvad der var kommet af ændringsforslag fra et hvilket som helst parti i det her Folketing, så var det blevet stemt ned af skatteministerens parti, af Det Konservative Folkeparti og af Dansk Folkeparti.

Og derfor vil jeg godt sige, at det er et meget dårligt forsøg på at dække over, at det, skatteministeren hidtil har bidraget med til det danske samfund for det vederlag, han får, er i den her ene konkrete sag et tab i størrelsesordenen, så det i hvert fald er milliarder, vi snakker om. Så må udvalgsbehandlingen vise, hvor mange der er tale om.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerse (S):

Jeg stillede jo tidligere et spørgsmål for at få oplyst, hvor stort beløbet er. Det kender skattemi-

nisteren. Og når skatteministeren så siger, at der er tale om overdrivelser, så henviser jeg til, at der i dag i Jyllands-Posten står, at det er et afskrivningsgrundlag på 7 mia. kr. Det kan Jyllands-Posten ikke vide nogen ting om. Det kan være mere, det kan være mindre. Men det betyder i hvert fald, at det er et meget meget stort beløb, vi taler om i den her sag.

Og så siger skatteministeren: Jamen min forgænger ... Jeg synes egentlig, at det der med at hænge ting op på sin forgænger, som i øvrigt fremsatte forslag omkring den her problemstilling, viser noget helt andet.

Lad mig så sige om afstemningen om L 99 og ændringsforslag: Vi forsøgte rent faktisk at stille et forslag for at få delt forslaget, L 99, men alt, hvad der blev foreslået fra vores side i den sag, blev stemt ned – alt.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Det forekommer mig helt urimeligt, at man i argumentationen her lægger fakta til grund, som i øvrigt er bestridt af skatteministeren. Det lovforslag, som har betegnelsen L 61, har jeg forstået sådan, at det i virkeligheden slet ikke fuldt ud ville lukke det hul, vi taler om her.

Det er i øvrigt sådan, forestiller jeg mig, at netop med det lovforslag in mente har man iværksat modernisering af sambeskatningsreglerne og arbejdet med at fremsætte forslag til modernisering, og det gør man for så vidt stadig væk.

Kl. 16.40

Jeg mener, det må lægges til grund, at skatteministeren ikke havde kendskab til nogen konkrete sager, og det er i øvrigt over for mig oplyst, at det er sådan, at skattemyndighederne faktisk mente, at reglerne var ganske udmærkede faktisk helt hen til den dag, hvor Ligningsrådet i august måned i år afgjorde sagen endeligt.

Det er efter min opfattelse al ære og respekt værd, at skatteministeren umiddelbart efter, at der afsiges en endelig afgørelse, så tager fat på sagen og straks fremsætter det her lovforslag, som effektivt lukker hullerne. Og det mener jeg faktisk er udtryk for udvist rettidig omhu.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Ole Stavad for den sidste korte bemærkning.

Hr. Jens Peter Vernerse har opbrugt sine.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg tror, det var en fortællelse, men jeg synes nu heldigvis, det er sjældent, vi bliver klandret for at lægge fakta til grund for den kritik, vi rejser af ministeren. Jeg håber, at vi altid gør os umage for, at det har et faktisk grundlag, når vi kritiserer.

Men jeg vil godt spørge hr. Freddy Dam: Hvilke konsekvenser mener hr. Freddy Dam, man bør drage af en minister, der har kostet et milliardbeløb i en sag, der har været kendt for ministeren, nemlig gennem et lovforslag, der var fremsat, og som han helt bevidst vælger ikke at genfremsætte?

Det andet spørgsmål er, at jeg forstod på skatteministeren, at Ligningsrådet har truffet en afgørelse imod den sagkyndige indstilling fra Told- og Skattestyrelsen. Kan hr. Freddy Dam oplyse om, hvordan Venstres medlemmer – Venstres folketingsgruppe udpeger jo medlemmer til Ligningsrådet – i Ligningsrådet har stemt? Har de stemt imod den sagkyndige indstilling for at give en enkelt, meget stor virksomhed en meget voldsom milliardbesparelse? Det synes jeg ikke er helt uinteressant i det videre forløb i den her sag.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Til hr. Ole Stavad skal jeg sige omkring spørgsmålet om fakta, at hvis ikke jeg fik udtrykt det klart nok, så var det, jeg ville have sagt, at det forekommer mig urimeligt, at man lægger bestridte fakta til grund. Og det er faktisk det, der er sket efter min opfattelse.

Når det så er sagt, så synes jeg, at det er et underligt spørgsmål at stille: »Hvad mener Venstres ordfører, konsekvensen skal være af, at en minister har forårsaget samfundet tab?«. Efter min opfattelse er der ikke tale om, at ministeren har påført det danske samfund noget tab. Og jeg opfatter det ikke som min opgave på denne talerstol at stå og teoretisere om, hvad der i øvrigt skulle være retsvirkningen, hvis det var tilfældet.

Til sidst vil jeg sige: Det er altså sådan, at jeg ingen mulighed har for at kommentere den konkrete afgørelse, og det skal jeg så afstå fra.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Jens Peter Vernersen i ordførrækken.

Jens Peter Vernersen (S):

Af bemærkningerne til lovforslaget fremgår, at lovforslaget er fremsat, fordi der har været en konkret sag i Ligningsrådet, der jo er øverste ligningsmyndighed. En koncern, en meget stor virksomhed – det har været fremme i pressen i dag – har gratis fået forøget sit afskrivningsgrundlag med flere milliarder kroner. Det skriver man faktisk i bemærkningerne – har gratis fået forøget det som følge af en intern omstrukturering i koncernen.

Det betyder sådan set på almindeligt dansk, at man får et milliard kroner stort fradrag. Det er et ufatteligt stort beløb.

Det spørgsmål, som jeg synes bør afklares i en sag som den her, er, hvor stort det beløb så er. Og når ikke ministeren vil svare på det her, må vi jo stille spørgsmålet i udvalget. Jeg synes faktisk, det har nogen samfundsmæssig betydning, om det er et beløb på 7 mia. kr., som det har været fremme i Jyllands-Posten i dag, eller om det er et større beløb.

Man kan også sige det på en anden måde. Det fradrag, man har fået, er så stort, at det ville have kunnet finansiere det meste af det, man har siddet og diskuteret ovre i Finansministeriet de sidste 14 dage. Så stort et beløb drejer det sig faktisk om. Og mange af de problemer, regeringen har skabt for sig selv, kunne man have undgået, hvis ikke man havde haft denne her sag på nakken.

Kl. 16.45

Skatteministeren henviser til en konkret sag i Ligningsrådet, der har givet den bindende forhåndsbesked til koncernen, og det skulle så være årsagen til lovforslaget. Det skriver man rent faktisk.

Skatteminister: Det er ikke den rigtige årsag. Den rigtige årsag er, at der er et hul i lovgivningen så stort, at skatteministeren nu bliver tvunget til at ændre loven. Det burde være gjort for længst. Det var der taget skridt til under den tidligere socialdemokratiske ledede regering. Der var måske ikke taget stilling til at ændre på alle områder, men alt, hvad der lå omkring det her spørgsmål, blev fjernet af skatteministeren, og skatteministeren meddelte, at det prioriterede man ikke i regeringen.

Jeg er sikker på, at der er embedsmænd, der har fortalt skatteministeren, at det er uheldigt, fordi det kan have konsekvenser.

Den 24. oktober 2001 fremsatte den daværende socialdemokratiske skatteminister forslaget, som jeg her taler om. Det blev ikke gennemført

på grund af valget, og så kom jo så den nye skatteminister, som fremsatte forslaget L 99. Det var en kombination af en række lovforslag, herunder også det, som den tidligere socialdemokratiske skatteminister havde fremsat. Men der mangler jo, som vi også har talt om tidligere, netop det vigtige afsnit, som måske kunne have afbødet nogle af de problemer, som vi står med nu her.

Man kan jo godt tænke tilbage på behandlingen af L 99. Det var meget, meget begunstigende for en række virksomheder. Måske så det ikke særlig kønt ud, hvis man i det samme lovforslag havde noget, som var opstrammende, havde noget, der kunne lukke det hul, som vi nu senere har set, for skatteministeren brugte megen tid på at forklare, at det var et erhvervsvenligt forslag, og det var jo ikke godt, hvis der var noget som helst, der kunne forstyrre det billede.

Nu kommer så forslaget, som vi behandler i dag. Det er 2 år for sent – det er 2 år for sent. Og skatteministeren kunne have gjort noget ved det.

Jeg synes, det her viser, at vi har en regering, der har meget lidt vilje, når det drejer sig om at klare sådan et spørgsmål. At fradragene så er blevet så store, at skatteministeren er tvunget til at agere, bortforklarer jo ikke den passivitet, som skatteministeren har vist i denne her periode, og konkret i et svar til Skatteudvalget skriver skatteministeren: »Vi prioriterer ikke at løse denne her opgave«. Det har været gentaget gang på gang her. »Vi vil måske se på det i større sammenhæng«.

Må jeg i øvrigt sige om skattespørgsmål: Når man har et problem, så er det ikke noget, man skal se på på et eller andet tidspunkt. Så er det noget, der skal løses her og nu, for ellers får man det, som vi har set, nemlig den mulighed, som en concern har benyttet sig af.

Ansvar et i denne her sag ligger ét sted. Og det er hos den nuværende skatteminister.

Problemet skyldes som sagt udelukkende den nuværende regerings manglende vilje til at lukke hullet ved at følge op på den tidligere regerings lovforslag. Alt i denne her sag var serveret på et sølvfad. Det blev vraget, og nu ligger det så altså en regning på flere milliarder kroner. Det er sådan set sagen i en nøddeskal.

Vi skal nok bidrage til at få det her lovforslag gennemført, men jeg synes, det er vigtigt at vide, når man bruger Ligningsrådet som begrundelse for at sætte det her op, at den rette begrundelse

er det kæmpe hul, som man ikke fik lukket i tide. Det er jo virkeligheden i det her spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Hr. Jens Peter Vernersen kritiserer regeringen for, at regeringen har ladet denne her retsstilling, som vi behandler i dag, være uændret fra den 23. oktober 2001 og indtil i dag. Vil hr. Jens Peter Vernersen have ulejlighed med at oplyse, hvor lang tid forud for den 23. oktober 2001 den daværende regering har siddet stille uden at foretage sig noget med fuld viden om problemet?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Den tidligere regering havde faktisk lavet en række ændringer på det her område, men da der – som hr. Freddy Dam jo også må være vidende om – hele tiden sker en udvikling, så tager man spørgsmålet op i sommeren 2001 og beslutter, at der skal fremsættes et forslag, og det bliver fremsat i efteråret. Det bliver fremsat i oktober, og med det forslag vil man så forsøge at lukke de huller, som så viser sig at være der.

Det er der ikke noget som helst mystisk i. Ikke noget som helst mystisk. Det er en helt normal proces i det her hus, at man gør det på denne her måde. Og jeg vil også sige, at det også viste sig, at det jo sådan set var rettidig omhu.

Nej, det alvorlige er, og det ændres ikke ved, at hr. Freddy Dam forsøger at stille den slags spørgsmål, at da valget så er overstået, siger den nuværende skatteminister: Det dér interesserer mig ikke.

Kl. 16.50

Det synes jeg virkelig man skulle forholde sig til. Og skatteministeren bortprioriterer at rejse det spørgsmål igen og bringe den nødvendige lovgivning frem. Så går der fra marts 2002 og så frem her næsten til 2004, der går 1½ år, hvor der ikke sker nogen ting.

Jeg håber virkelig, der er nogle, der har røde ører, og jeg håber også virkelig, at der er nogle i regeringen, der kigger alvorligt på den her sag. Der er jo også en statsminister i det her hus.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg har jo forstået, at lovforslaget blev fremsat den 23. oktober 2001, det er jeg helt sikkert enig i, men jeg har bare endnu ikke fået svar på, hvor lang tid der så er gået forud for den 23. oktober,

hvor regeringen, om jeg så må sige, med fuld viden ikke har foretaget sig noget som helst. Jeg er da enig i, at tingene udvikler sig. Det kan vi jo også se her.

På det tidspunkt, hvor lovforslag nr. L 61 faktisk fremkommer, forstår jeg, at ministeren her har sat tiltag i værk, der skulle føre til en fornuftig samskæringsordning, men jeg må bede om igen at få et svar på: Hvor lang tid gik der forud for den 23. oktober 2001, hvor vi havde de samme regler, og hvor den daværende regering havde kendskab til problemstillingen, men ikke foretog sig noget?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Når hr. Freddy Dam spørger på den måde, så kunne man jo få det indtrykt, at hr. Freddy Dam var bekendt med, at der skulle have været sager, der har givet de her store fradrag, før den 23. oktober 2001. Der vil jeg godt sige til hr. Freddy Dam: Mig bekendt har der ikke været sådan nogle sager før det tidspunkt. Men det må hr. Freddy Dam jo mene, siden hr. Freddy Dam mener, at det her skulle have været klaret på et tidligere tidspunkt.

Vi rejste det her spørgsmål i den løbende lovproces – jeg var selv skatteordfører for Socialdemokratiet på det tidspunkt – fordi vi fandt, at det var nødvendigt at stramme op omkring det her regelsæt.

Det synes jeg er en rimelig måde at tage fat i tingene på, men forskellen på det, og så det, der skete efter valget, var, at vi fik en regering, der sagde, at det her ikke interesserede den, og det har foreløbig kostet et fradragsbeløb måske på 7 mia. kr.

Hvis det er 7 mia., så er det 2 mia. ud af kassen, det her drejer sig om. Man skal ikke bringe sine egne forsømmelser over på vores side, for det er der nemlig ikke nogen grund til. Forsømmelserne ligger ét sted, de ligger hos den nuværende regering, og de ligger hos hr. Freddy Dam!

Den fg. formand (Grete Schødt):

Den næste ordfører er hr. Mikkel Dencker.

Mikkel Dencker (DF):

Lovforslaget har, som det jo vist allerede har været nævnt, til formål at lukke to huller i lovgivningen. Det ene af de to huller – det har vi været inde på – som skal lukkes, har som bekendt medført, at et stort dansk selskab har opnået et stort fradrag, der reelt ikke har været grundlag

for, ved at oparbejdet goodwill er blevet konverteret til erhvervet goodwill, hvorved der så er opnået fradragsret.

Lovforslagets anden del vedrører den mulighed, som udenlandske datterselskaber har for at udskyde skattemæssige afskrivninger med henblik på, at koncernen som helhed kan opnå dobbelt fradrag for afskrivningerne.

I Dansk Folkeparti går vi selvfølgelig ind for, at alle skal betale deres skat, og ingen skal have mulighed for at smyge sig udenom, blot fordi man har været kreativ og har opdaget et hul i lovgivningen.

Derfor er vi også indstillet på at stemme for dette forslag, som har til hensigt at lukke de to huller.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes ikke, der er grund til at klandre hverken hr. Mikkel Dencker eller Dansk Folkeparti for, at der ikke er sket noget i den her sag. Man må have en forventning om, at det er et ansvar, der ligger hos regeringen.

Men nu har Dansk Folkeparti jo siddet i finanslovforhandlinger her de seneste dage, har måttet været med til at gennemføre ting, som jeg kunne forestille mig, at Dansk Folkeparti også synes er ubehagelige, og som rammer ganske mange almindelige mennesker, for at hente beløb, der er væsentlig mindre end det, som skatteministeren med sin forsømmelse har kostet det danske samfund.

Kl. 16.55

Derfor vil jeg godt spørge hr. Mikkel Dencker: Hvad er Dansk Folkepartis reaktion på det foreløb, vi kan se her? Er det bare: Nå, det er jo en af vore venner ovre i regeringen? Eller er det noget, man hos Dansk Folkeparti tager alvorligt?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg er da glad for, at hr. Stavad hverken forsøger at give mig eller Dansk Folkeparti ansvaret for, hvad der måtte være sket. Det sætter jeg da pris på. Det var ellers tilfældet med hr. Freddy Dam, som jo skulle have skyld for alt i denne verden.

Men når vi når dertil, må man konstatere, at der har været den her konkrete sag, som så har været omtalt i dagspressen, og vi ved ikke, hvor mange penge det drejer sig om. Aviserne oplister nogle tal, men hvem siger, at de tal er fuldt ud korrekte? Det kan jeg ikke tage stilling til her. Men man må konstatere, at det her selskab har

fået nogle fradrag, som det ikke burde have haft, og at det har kostet nogle penge.

Men jeg er fuldt ud overbevist om, at ministeren har gjort det, som ministeren fandt rigtigst at gøre.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg synes jo, at det godt, at hr. Mikkel Dencker har en meget stor tillid til regeringen og ministeren. Men det, som ministeren i den her sag så har fundet rigtigst at gøre, kan vi så konstatere kommer til at koste det danske samfund et voldsomt stort beløb. Jeg går ud fra, at vi under udvalgsbehandlingen kan få oplyst beløbets størrelse, uden at vi skal ned og grave i en enkelt virksomheds konkrete sager, og også kan få oplyst, om der er andre sager, som vi ikke har kendskab til.

Hvis det er sådan, at vi kan konstatere under den udvalgsbehandling, at skatteministeren har truffet nogle afgørelser, som han måske har syntes var rigtige, men er stærkt kritisable, hvad er så Dansk Folkepartis reaktion på det? Vil Dansk Folkeparti sammen med vi andre gå ind i det her udvalgsarbejde med en nøgtern, men også kritisk holdning for at få den her sag grundigt og ordentligt belyst og forlange, at alle oplysninger kommer på bordet, inden vi når frem til tredjebehandling?

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Jeg kan oplyse hr. Stavads om, at det naturligvis altid er Dansk Folkepartis interesse at få alle oplysninger frem på bordet, at vi kan få alting belyst. Men Dansk Folkeparti vil ikke deltage i den her form for jagt, der foregår, hvor man vil forsøge at hænge konkrete personer ud for at have undladt at gøre noget i nogle bestemte situationer. Vi tillægger ikke nogen, hverken ministre eller andre folketingsmedlemmer, at være synske eller have andre lignende evner til at kunne forudse, hvad der end måtte være undervejs af konkrete sager, som man af god grund ikke kan have kendskab til. Så den galej hopper vi ikke på.

Men vi vil selvfølgelig meget gerne have belyst alt, hvad der er foregået i denne her sag.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg vil godt takke hr. Mikkel Dencker for det – sådan som jeg opfatter det – klare, uforbeholdne

tilsagn om, at når den her sag nu sendes i udvalg om et øjeblik, så er der et klart flertal, der vil forlange, at ministeren giver os alle relevante oplysninger i den her sag, så vi får et retvisende grundlag at vurdere hele forløbet i hele sagen på. Det takker jeg for. Det andet, jeg så er lidt bekymret over, er, at nu er det jo ikke sådan, at hr. Mikkel Dencker forlods frikender ministeren for at have gjort noget, der er kritisabelt. Jeg går ud fra, at hr. Mikkel Dencker kender ministeransvarlighedsloven, som det er Folketingets opgave at holde ministrene fast på og stille til ansvar over for.

Kl. 17.00

Det her er jo ikke et spørgsmål om at være synsk; det er et spørgsmål om, at der var et hul i skattelovgivningen, som var velkendt, hvorfor den tidligere regering fremsatte et lovforslag, som den nuværende minister på trods af spørgsmål fra Folketinget nægtede at følge op på.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Der var to dele i hr. Stavads indlæg. Den første del drejede sig om, hvorvidt jeg kunne give tilsagn om at deltage i udvalgsbehandlingen for at få alting frem. Jeg vil da sige, at jeg ikke tror, der er nogen, der er interesseret i at holde noget skjult i denne sag og heller ikke i andre sager, så det er der da et tilsagn om.

Men jeg er fortsat overbevist om, at det, der er sket, og de afgørelser, man har truffet i ministeriet, har man truffet ud fra bedste overbevisning. Der er ikke nogen, der har interesse i at gøre andet.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner sen (S):

Nej, men der er et spørgsmål, som jeg godt synes hr. Mikkel Dencker kan forholde sig til, og det er, at regeringen og skatteministeren i det svar til Folketinget, der kom i foråret 2002, siger, at regeringen ikke prioriterer det problem, som var påpeget af den tidligere regering. Jeg synes, hr. Mikkel Dencker bør forholde sig til – og det tror jeg faktisk også hr. Mikkel Dencker vil – at man meddeler, at det ikke prioriteres.

Der står så videre i svaret, at man vil se på det. Men sagen er jo, at i skattespørgsmål er det jo ikke sådan, at man kan *se på det*. Hvis det er noget, man ikke prioriterer, så har man jo dermed erkendt, at man udskyder problemet.

Jeg vil så godt sige til hr. Mikkel Dencker: Der er vel ingen tvivl om, at vi skal have oplyst, hvor

stort beløbet er i denne her sag; det vil hr. Mikkel Dencker bidrage til. Vi skal have oplyst, hvor mange andre virksomheder der kunne have gjort brug af denne her ordning; det tror jeg også hr. Mikkel Dencker vil bidrage til. Jeg synes også, vi skal have oplyst, hvornår sagen er indbragt for Ligningsrådet af den her koncern, sådan at vi kan se, hvor lang tid den har ligget dér, og om der i den periode ville have været nogle muligheder for skatteministeren for at gribe ind.

Der er nogle helt klare ting, som skal frem i lyset, og jeg har i hvert fald flere spørgsmål, som jeg synes det er nødvendigt at få stillet, og dem går jeg ud fra at vi også har en fælles interesse i at vi får ordentlige svar på.

(Kort bemærkning).

Mikkel Dencker (DF):

Nu skal jeg ikke stå og tage stilling til, hvad der i sin helhed har stået i et dokument, som jeg ikke lige for nylig har haft lejlighed til at læse eller til at læse fuldstændig igennem. Men lad os da tage den udvalgsbehandling. Lad os få stillet de spørgsmål, der skal stilles, og lad os få de svar, der skal komme. Det er vi jo alle sammen interesserede i, og det er vi jo altid; så langt er vi da enige i hvert fald, kan jeg se.

Hos os har vi det ikke på den måde, at vi tror, at man i ministeriet har vidst, at der har været noget undervejs. Der er jo ikke nogen, der har haft nogen interesse overhovedet i at påføre staten noget tab. Det, man kan have gjort, er, at man åbenbart ikke har prioriteret denne sag, og der må man så bagefter konstatere, at det skulle man måske have gjort. Men så langt er man nu, og det er der så ikke mere at gøre ved andet end at konstatere, at sagen er forløbet, som vi kan konstatere.

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Det tjener nok ikke noget formål at blive ved med at henvise til det svar, som hr. Vernersen åbenbart ikke rigtig vil forstå, for nu siger hr. Vernersen, at ministeren overhovedet ikke ønskede at gøre noget ved den sag.

Kl. 17.05

Jeg er altså nødsaget til en gang til at citere i hvert fald bare slutningen af svaret. Der står:

»Jeg vil i denne forbindelse gerne nævne reglerne for frivillig sambeskatning, jf. pkt. 1 i oversigten ovenfor. Det er regeringens hensigt (at) foretage en nærmere vurdering af dette regelsæt

med henblik på en modernisering af bestemmelserne.«

Er det et udtryk for, at regeringen ikke ønsker at gøre noget ved denne sag? Er det et udtryk for, at regeringen ikke ønsker at gøre noget ved denne sag, når jeg direkte fremhæver den problemstilling og siger: »Det er regeringens hensigt ...«, som jeg sagde før? Jeg synes, man skal holde sig til det skrevne ord.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernersen (S):

Det må jeg sige! Skatteministeren siger herfra, at jeg ikke vil forstå. Jo, jeg forstår udmærket, hvad det her går ud på, og jeg forstår også, at vi nu kan se konsekvenserne af det.

Der er to afsnit; det har vi gentaget gang på gang. Det ene afsnit siger, at det er udtryk for en prioritering: Vi gør ikke noget ved det nu. På trods af at problemet banker på døren, gør man ikke noget ved det. Så vil vi »foretage en nærmere vurdering«, skriver man så i næste afsnit. Det her skrev man altså i foråret 2002. Det er jo ikke sådan, at man normalt arbejder langsomt i skatteministeriet. Hvis det her var et problem, regeringen ville gøre noget ved, så havde det været på lovprogrammet, da vi kom frem til oktober 2002, og det var det ikke; det her var ikke på lovprogrammet.

Jeg vil gerne sige til skatteministeren, at jeg altså ikke synes, det tjener noget som helst formål, at man gentager det, som faktisk er hele årsagen til problemet, det, som skatteministeren selv læste op. Det er jo virkeligheden, skatteminister. Jeg kan godt forstå, skatteministeren gør det for at aflede opmærksomheden og begynder at forklare, at vi andre ikke forstår det, men det her er altså beskrevet ret tydeligt.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Skatteministeren siger, at han i sit svar – som rigtigt er – sagde, at han ville foretage en vurdering af sambeskatningsreglerne og behovet for ændringer. Jamen det var jo på det her punkt lige nøjagtig den vurdering, der var foretaget under den tidligere regering, og som resulterede i, at den tidligere skatteminister, hr. Frode Sørensen, fremsatte et lovforslag, efter at man havde konstateret, at der var et problem.

Det vil sige, at hele det felt var afdækket. Det var formuleret i paragraffer, hvordan man kunne undgå, at reglerne blev misbrugt. Det havde været fremsat i Folketinget, men nåede ikke til

endelig behandling på grund af valget. Skatteministeren fremsatte stort set resten af det lovforslag, det indgik i, men valgte bevidst at tage det her element ud. Der blev spurgt til det under udvalgsarbejdet, og ministeren svarede, at regeringen havde valgt ikke at tage det med.

Nu kan vi konstatere, at det tilsyneladende koster det danske samfund milliardbeløb. Synes skatteministeren ikke, at han har et stort problem?

Den fg. formand (Grete Schødt):

Ønsker hr. Mikkel Dencker ordet? (*Ophold*). Det er ikke tilfældet. Så går vi videre i ordførerrækken.

Stiig Wæver (KF):

Da den konservative ordfører på området, fru Gitte Seeberg, desværre ikke kan være til stede, skal jeg på hendes vegne sige følgende fra Det Konservative Folkeparti:

Vi medvirker gerne til en forenkling af skattelovgivningen, og i tilfælde af uhensigtsmæssigheder i nuværende lovgivning er det klart, at vi også gerne medvirker til at stoppe sådanne huller.

Netop dette lovforslag har jo set dagens lys som følge af en konkret sag i Ligningsrådet. I medfør af den nuværende lovgivning har det nemlig vist sig, at en koncern som følge af interne omstruktureringer har haft mulighed for at øge sit afskrivningsgrundlag med indtil flere milliarder kroner. En sådan mulighed mener vi naturligvis ikke kan have sin rigtighed, og det har heller ikke været intentionerne med lovgivningen.

Bl.a. derfor kan Det Konservative Folkeparti støtte lovforslaget, som umuliggør at afskrive mere end faktisk afholdte udgifter eller konvertere ikkeafskrivningsberettigede aktiver ved en skattefri omstrukturering.

KL 17.10

Endvidere sikrer forslaget også, at den særlige genbeskatning ikke udhules vilkårligt, idet der fremover kun gives nedslag for den del af den udenlandske skat, der ville være opkrævet, hvis der var afskrevet maksimalt efter udenlandske regler.

I Det Konservative Folkeparti ser vi derfor frem til, at sagen skal til behandling i Skatteudvalget, hvor vi med stor interesse vil studere hørings svarene og skatteministerens svar på samme.

Med baggrund heri støtter vi forslaget i dets helhed.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Hr. Morten Homann som ordfører.

Morten Homann (SF):

Den nemme udgave af det her kunne være at sige, at det er rart at se, at der nu bliver lukket et par huller i skattelovgivningen, gid dog, vi ville opleve mere af den slags fra skatteministerens hånd, og hvis han så bare kunne holde op med at lave nye huller i skattelovgivningen, så ville alting være godt. Det ville være den korte udgave.

Men som debatten også har vist, er tingene ikke helt så lette, for det her er et ganske alvorligt problem. Det drejer sig om utrolig store beløb, beløb, som kunne gøre utrolig meget godt, når det drejer sig om at få en finanslov til at hænge sammen og få vores velfærdssamfund til at hænge sammen, når det drejer sig om at investere i trafik, når det drejer sig om at nedbringe statens gæld osv.

Derfor er det højst besynderligt, som det også er fremgået af debatten, at der har kunnet gå så lang tid, uden at der har været taget initiativ. Når der oven i købet har ligget et fikst og færdigt forslag, som blot kunne være fremsat uden videre, er det besynderligt, at man har ladet stå til og på den måde kostet skatteyderne et endnu ukendt milliardbeløb.

Jeg tror, at skatteministeren er ved at gøre den tidligere skatteminister, den nuværende statsminister, rangen stridig som den dyreste skatteminister i landet gennem tiderne. Det synes jeg selvfølgelig er ærgerligt, især når det ville have været så let at undgå det her problem.

Jeg vil sige, at det har været et meget beklageligt forløb, og at det bliver meget interessant under udvalgsarbejdet at finde ud af, hvad det danske samfund kunne have undgået at miste, hvis man havde udvist rettidig omhu.

Men selvfølgelig vil vi i SF gerne bidrage til at få lukket de her huller – det er selvfølgelig bedre nu end aldrig – men det kunne have været rart både for os, for skatteministeren og for de danske skatteydere, hvis man havde udvist rettidig omhu og havde løst problemet tidligere.

Jeg skal meddele, at Enhedslisten også vil se positivt på forslaget og kan tilslutte sig bemærkningerne om det højst kritisable i det sene fremsættelsestidspunkt.

Tove Videbæk (KD):

Da Kristendemokraternes skatteordfører desværre ikke kan være til stede, skal jeg på Kristendemokraternes vegne fremføre følgende:

Baggrunden for lovforslag nr. L 27 er jo et utilsigtet provenutab, der er opstået i forbindelse med, at der er et hul i den nuværende selskabsskattelov, der giver mulighed for et kunstigt skattefradrag. Et sådant kunstigt skattefradrag er naturligvis ikke hensigtsmæssigt og er imod ånden i den vedtagne lov. Det er dybt beklageligt, at vi nu står i en situation, hvor vi skal til at lappe – og det endda med tilbagevirkende kraft.

Men vi kan se nødvendigheden af dette forslag, og derfor kan Kristendemokraterne støtte det.

Samtidig skal jeg hilse fra Det Radikale Venstre og sige, at også de er positive over for L 27.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige tak for en positiv opbakning til dette lovforslag, og så skal jeg bare for en ordens skyld sige, at dette forslag ikke er identisk med L 61, som har været vendt og drejet nogle gange, fremsat i den tidligere regerings tid. Dette lovforslag er langt bredere i sit indhold end L 61. L 61 ville således ikke have lukket hullet fuldstændigt. Eksempelvis ville afskrivningsgrundlaget kunne forhøjes ved skattefri omstruktureringer med faste driftsteder i udlandet.

Men under alle omstændigheder vender vi jo tilbage til en forhåbentlig grundig og positiv udvalgsbehandling.

Jeg siger tak for tilsagnene her.

(Kort bemærkning).

Ole Stavad (S):

Jeg ville godt her, inden vi nu sender sagen i udvalget, spørge skatteministeren, om vi kan påregne, at han vil give udvalget alle relevante oplysninger under udvalgsbehandlingen, også selv om vi måske på visse områder kan komme i den situation, at ministeren må stemple nogle oplysninger »Fortroligt«.

Kl. 17.15

Hvis vi skal kunne vurdere den her sag med det forløb, der har været, og også den i hvert fald for mig nye oplysning, som skatteministeren har givet i dag, at Ligningsrådet traf en afgørelse, som koster formentlig op i nærheden af et par milliarder kroner i den konkrete sag, *imod* den sagkyndige indstilling, så mener jeg simpelt

hen, vi er nødt til at vide, hvad det er for et forløb. Jeg mener også, vi er nødt til at vide, hvad det er for et flertal. Det kan godt være, at der er nogle af de oplysninger, som vi så må acceptere er fortroligstemplede.

Men kan vi påregne, at skatteministeren vil udvise den velvilje, der skal til for at sikre, at udvalget og dermed Folketinget får maksimale muligheder for at gennemføre en grundig udvalgsbehandling, så *alle* oplysningerne kommer på bordet?

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg vil også i denne sag stræbe efter at udvise så positiv en indstilling over for udvalgsarbejdet som overhovedet muligt, idet jeg dog er nødsaget til at rette mig efter de regler, der gælder, og den lovgivning, der gælder.

(Kort bemærkning).

Jens Peter Verner (S):

Blot for at det ikke skal stå uimod sagt.

Skatteministeren sagde, at det lovforslag, den tidligere skatteminister havde fremsat, L 61, ikke ville have lukket hullet fuldstændigt; det var det udtryk, skatteministeren brugte.

Jeg vil bare sige, at hvis lovforslaget var blevet fremsat, var blevet førstebehandlet og var blevet udvalgsbehandlet, så havde man helt sikkert med den interesse, der er omkring det her, også fået de hjørner med, som måske ikke var med i ministerens forslag – hvis der *var* nogen hjørner, der ikke var med. Med den måde, vi sædvanligvis behandler forslag i Skatteudvalget på – jeg sidder der som formand og ser hele forløbet – er jeg helt sikker på, at de hjørner, der ikke er med, når et forslag bliver fremsat, kommer med undervejs, og det ville de også være kommet i L 61; det er jeg ikke et sekund i tvivl om.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grete Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Meddelelser fra formanden**Den fg. formand** (Grete Schødts):

Der er ikke mere på dagsordenen.

Medlem af Folketinget Mikkel Dencker m.fl. har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende forslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om opsparingsordning for professionelle sportsudøvere. (Beslutningsforslag nr. B 3).

Ønsker nogen at optage dette beslutningsforslag? (*Ophold*). Da dette ikke er tilfældet, er beslutningsforslaget bortfaldet.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 12. november 2003, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet hævet kl. 17.19
